

2016 Petrat's on Tour de France.

I sidste uge var vi på camping med Luka og Jeanne på Gl. Klitgaard ved Nr. Lyngby. Vi havde en god tur. Nu nyder vi sommeren her hjemme i haven, og temperaturen har i dag været oppe at runde 30 °C. Vi har siden, vi kom hjem fra forsommerturen til Italien været i gang med at planlægge hvad, hvor og hvordan vores efter-sommertur skal forløbe. Kasper og Marilena er snart klar til at tage på sommerferie i Østrig og Kroatien, så vi har aftalt med dem, at vi mødes over en Sweinshaxe und ein Maas Bier på Hofbräuhaus i München, når de kører hjem og vi starter vores tur til Frankrig. Vi har fulgt Jørgen Leth og Hans Pilgaards tur rundt i Frankrig for at få inspiration, og her i sommer set en del etaper af Tour de France, ikke kun for cykelløbets skyld, men mere for at se de fantastiske naturbilleder, og få inspiration, til seværdigheder, og steder som vi kunne besøge på vores tur. Af steder kan nævnes Alpe d'Huez, Verdun-slugten, Mont Ventoux, Carcassonne, Andorra Arcalis, Col du Tourmalet, Carnac Bauta-stenene, Østersfarmene i Cancale og Étretats hvide klinter. Vi regner med at turen tager 4 – 5 uger, afhængig af hvad vi "falder over" undervejs. At vi på det seneste har hørt om terror i Frankrig og Tyskland gør os ikke usikre på om vi skal af sted. Jeg har lavet kørevejledning for turen og fundet fakta til de dagsture vi regner med at tage til de forskellige seværdigheder mm. men det skriver jeg mere om undervejs på turen. Det er ikke kun Karin og jeg der glæder os til turen, Chico vores hund er jeg sikker på også glæder sig, for han vil hele tiden ud i campingvognen. Nedtællingen er startet her 4 uger før vi kører.

Vores rute, Petrat's on Tour de France 2016

Nu er der kun 2 uger til vi tager af sted. De sidste par uger har været turbulente, men nu kan vi igen tage fat i forberedelserne af vores sensommertur. Marilena og Kasper tager af sted på deres ferie i morgen, og når de kører hjem fra Østrig og Kroatien, har vi aftalt at mødes på campingpladsen i München, og sammen se lidt på byen, inden de kører hjem og vi fortsætter mod Frankrig.

Så er det blevet lørdagen, før vi kører, og vi skal have pakket bilen og campingvognen i løbet af dagen. Karin har fødselsdag i morgen, så der skal vi fejre hende og ikke pakke bil. Og selv om der er håndbold i morgen aften, så skal vi tidligt i seng, så vi kan være friske, når vækkeuret ringer i nat ved 2-tiden, så vi kan gøre det sidste klar og sætte kursen mod nye eventyr.

Mandag, den 22. august 2016:

Selv om vi ikke havde sovet så godt, var vi klar til at stå op, da vækkeuret ringede kl. 02.15. Da vi ikke kunne spise noget så tidligt, så sprang vi morgenmaden over, og gemmer den til senere. Vi fik de sidste ting pakket i bilen og campingvognen. Døren til huset blev låst, og kl. 03.00 kunne vi trille ud ad H C Ørsteds Vej, og sætte kursen mod syd.

Kø mellem Hannover og Magdeburg

Vi valgte at køre via Hamborg, da vi kunne se, at vi ville passere Hamborg inden morgenmyldretiden. Kl. 06.00 havde vi passeret Hamborg, og nu var det tid til morgenmad, bestående af sammenklappet franskbrød med ost, som vi nød, mens vi kørte. Kl. 07.27 drejede vi ind på rastepladsen Wolfsgrund for at holde en lille pause, få strakt benene og lidt frisk luft til hovedet. Efter 5 minutter fortsatte vi til Tankstette Allertal, hvor vi fik tanket diesel og blev "lettet", Kl. 08.02 kunne vi, i 17 °C og sol fortsætte mod Hannover, hvor vi drejede fra A7 og over på A2 mod Braunschweig som vi passerede kl. 09.00. I modsat retning var det ikke så heldige for et vejarbejde gjorde, at der var 10–15 km kø i vestlig retning. Og det i alle tre baner. Det eneste de kunne glæde sig over var, at solen skinnede og der efterhånden var 19 °C. Py.Ha.... Vi må huske at advare Kasper og Marilena om ikke at køre den vej hjem. Jeg tror, at de skal tage over Potsdam.

Vi nød det gode vejr, og den flotte udsigt ud over landskabet, og kl. 09.45 kørte vi over den tidli-

gere grænse mellem Tyske Länder, hvor der er opstillet mindesmærker og er oprettet en "Gedenkstätte". Lidt før Magdeburg drejede vi over på A14 mod Halle og Leipzig. Da vi nåede Leipzig var temperaturen kravlet op på 21 °C. Nu fortsatte vi på A9, og kunne høre, at der var et uheld med 2 lastbiler på A9, og at forsinkelsen var over 2½ time og at der nok ville gå endnu 2 timer inden, der var ryddet op. Da vi ikke vidste hvor byen de talte om lå, drejede vi ind på en p-plads for lige at kontrollere stedet på GPS'en. Heldigvis var det bag ved os, så vi kunne fortsætte til Raststette Frankenwald, som ligger lige ved Innere Grenze mod Bayern. Her spiste vi lidt frokost, af Karins medbragte, og efter at Chico var luftet, kunne vi kl. 13.33 fortsætte turen gennem det flotte Fränkische landskab frem mod Greding, hvor vi kl. 16.20 tankede diesel i 23 °C og flot solskin. Efter vi havde tanket, skulle vi lige ud på A9, ca. 100 m inden vi drejede ind til Bauer- Keller, hvor vi parkerede "ekvipagen" kl. 16.25 efter 898 km i flot vejr. Støttebenene blev skruet ned, og vi fik sat strøm på, inden en ung mand kom og indkasserede 15 € for parkering, strøm og fri benyttelse af nogle rigtig flotte toiletfaciliteter. Bauer-Keller er faktisk en restaurant, der har indrettet en stor del af deres P-plads til overnatning / mellemstop, så her ved 19-tiden, må vi se, hvad de kan byde til aftensmad. Det blev til en Grillteller med en Dunkel, inden vi gik en lille tur ned i Greding, hvor vi købte 6 flasker "brusevand" og slog et smut ind gennem byporten til Altstadt. En rigtig flot by, som vi vist må udforske lidt nærmere næste gang, vi gør stop ved Bauer-Keller.

Ved Bauer Keller

Altstadt i Greding

Tirsdag, den 23. august 2016:

Her meget tidligt i morges, vågnede vi ved at der var en slem larm, som om nogen trak en tons tung sten hen over grus eller asfalt. Vi syntes nu, det var alt for tidligt at stå op, så vi sov videre til kl. 07.10, hvor vi stod op til 12 °C og sol fra en skyfri himmel. Da vi kom udenfor, kunne vi se hvad larmen skyldtes. En meget søvrig og nok døv campist, var kørt hele vejen hen over grus pladsen uden at have skruet støttebenene op. Vi kunne se, at han nok var kørt et stykke ned ad asfaltvejen, her forsvandt mærkerne i asfalten i hvert fald. Senere hørte vi at "syvsoveren" have revet strømkablerne over til 2 campingvogne. Vi kørte af sted kl. 08.05, havde husket at slå støttebenene op. Ved Holledau kørte vi gennem et vejarbejde på 17,5 km, men det gled fint, da hastighedsbegrænsningen passede til vores marchhastighed. Da vi kom frem til München, hvor Autobahnen delte sig, valgte vi at vi ikke ville køre ind gennem byen, men fortsætte til Autobahn-Kreuz München Süd. Det var et godt valg for trafikken gled fint, og kl. 10.20 kunne vi tjekke ind på campingplads Thalkirchen. Kilometerstanden på bilen stod nøjagtig på 22.000. Vi tog en runde på campingpladsen, men besluttede os til at tage en plads skrå over for receptionen, da der så også var plads til Kasper & Marilena. Vi fik en velfortjent "rejsegilde-øl", da vi havde sat markisen op og gjort alt klar. Lidt senere gik vi en tur op til den lokale Netto-discount, hvor vi købte nøgle øl og en flaske vin. Karin havde fået en SMS fra Kasper om at deres GPS sagde, at de ville være her kl. 15.15, og 2 minutter senere ringede de og fortalte, at de holdt udenfor, hvor vi gik ud for at tage i mod dem. De var godt tilfredse med at ligge i telt ved siden af os, så efter de havde stillet op, hyggede vi os resten af dagen.

Undervejs mod München

Stemmingsbilleder fra Thalkirchen campingplads i München

Onsdag, den 24. august 2016:

Vi stod op kl. 08.05 og fik os lettet, inden kaffen blev sat over. Karin hentede morgenbrød inden Chico blev luftet. Efter en dejlig morgencomplet, blev "apostlens heste" gjort klar og vi gik over broen med de første surfere. Vi fortsatte over broen over flodarmen og selve Isar, hvor vi drejede ad Isar Radweg ind mod München. Det første lange stykke gik vi med Zoologische Garten på højre side og flodsengen på den anden. Solens bagte allerede fra en skyfri himmel, og de første havde fundet deres sted ved vandet, hvor de tog solbad. Både med og uden, det var mest de lidt ældre der lå helt uden. Vi gik langs flodbredden ind til Deutsches Museum, hvor vi drejede ind over broen og museets centrale plads. Herfra fortsatte vi gennem Isartor og videre ind i München centrum. Det var blevet tid til en forfriskning, så vi fik en øl på fortovsområdet foran Paulaner

På vej ind til centrum

Brauhaus, inden vi drejede ind på Viktualienmarkt. Vi osede rundt mellem de mange boder og blev enige om at det var frokosttid, så vi købte Semmel med Leberkäse eller pølser, som vi spiste i skyggen under et træ. Vi fortsatte over Marienplatz og op mod Karlstor / Stachus, hvor Kasper & Marilena var en tur ned i indkøbsarkaden under Karlsplatz for at se om de havde billige tilbud. De fandt ikke noget, så vi begav os på vej tilbage mod Marienplatz og gennem porten under Altes Rathaus, inden vi drejede til venstre mod Hofbräuhaus. Vi fandt let et bord og fik bestilt 4 Maas Bier, som vi nød, mens vi slappede af. Senere bestilte Kasper og jeg endnu en Mass Bier, og vi alle lidt at spise. Marilena fik Wienerschnitzel, og vi andre en Schweins-haxe. Da vi havde spist og drukket vores øl, begav vi os godt mætte, ad Isar Radweg og fulgte Isar tilbage til campingpladsen, hvor vi slappede af indtil det blev sengetid, vi var godt trætte efter den lange gåtur.

På Hofbräuhaus

Stemningsbilleder fra München

Torsdag, den 25. august 2016:

Ved BMW Welt

Klokken blev 08.15 inden vi var klar til at stå op, og efter et bad spiste vi morgenmad og hyggede os, indtil vi ved frokosttid, besluttede os til at gå ind til U-Bahn stationen, og tage ind til München, nærmere periferien, så vi kunne se lidt af den del af byen. Vi tog U3 ud til Petuelring, og gik forbi BMW fabrikken, -administrationsbygningen, -museet og BMW-Welt, hvor der stod 4 BMW på udstillingstrappen udenfor. Vi gik over broen over Petuelring og ind i Olympia-parken, og fremme ved søen faldt vi over 3 Augustiner og en Radler, som vi nød i skyggen. Inden vi gik videre, kiggede vi på alle fliserne langs søen hvor musikere, og andre berømtheder havde sat deres aftryk i fugtig cement. Vi gik mellem svømmehal og idrætshallen frem til stadion, hvor vi blev enige om at klatre op på Olympia-berg, som består af murbrokker fra anden verdenskrig. Vi kom fint op og pustede ud, mens vi nød udsigten ud over München. Efterhånden var det tid til finde tilbage til U-Bahnen, og vi valgte at tage ud til Theresienwiese, hvor de var i gang med at bygge op til Oktoberfesten som starter den 17. september. Efter at have kigget lidt tog vi U-Bahnen ind til Stachus, og gik ned ad gågaden, hvor vi drejede ned mod Ochsenstrasse og videre ad Ochsenmarkt, hvor gik ind ad en smøge, hvor vi spiste på en Kroatisk restaurant som hed Opatija. Efter at have spist fandt vi

Theresienwiese

igen U-Bahnen og kørte mod Thalkirchen U-Bahn station, og gik det sidste stykke til campingpladsen, lang med flodarmen hvor tømmerflåderne ligger til. Tilbage ved campingpladsen slappe de vi af og nød aftenen under markisen.

Stemningsbilleder fra Olympiapark i München

Fredag, den 26. august 2016:

Vækkeuret var sat til 07.30, men som det plejer vågnede vi 5 – 10 minutter før. Efter Karins store morgencomplet, pakkede Kasper & Marilena teltet ned og fik det lagt i bilen sammen med stole og bagage og kl. 09.30 kunne vi følge dem ud til porten, hvor vi vinkede farvel, og ønskede dem god tur nord over. Vi fik pakket bord, stole, tæppe og markise væk og efter at vi havde vasket fingre mm, kørte vi ud af porten fra campingpladsen kl. 10.00 og med solen skinnende fra en skyfri himmel og i 19 °C satte vi kursen mod vest gennem München og snart var vi ude på Autobahn A96 mod Lindau, og temperaturen var allerede oppe på 24 °C. Ved 12-tiden kom vi lidt i kø, med 10 minutters forsinkelse, idet der var vejarbejde lige efter motorvejen snævrede ind fra 3 til 2 spor, og vi alle skulle over i 1 spor. Det var hårde 10 minutter, for temperaturen var nu sneget op på 28 °C, og vi kørte i høj sol. Vi nåede frem til grænsen mod Østrig, hvor vi var nødt til at købe en Vignette (€ 8,60), for at køre ca. 10 km på motorvej, inden vi kørte ind i Schweiz. Det gik lidt langsomt mod grænsen, men kl. 13.05 var vi i Schweiz, hvor temperaturen efterhånden havde rundet 30 °C. Vi kørte ad motorvejen, som et lang stykke går langs Bodensee, godt nok et pænt stykke væk, men det gav nogle fine vue over søen, godt nok for korte til, at vi kunne nå at fotografere i farten. Vi fortsatte ad motorvejen mod Zürich, mens temperaturen stadig gik op ad. 33 °C da vi kørte forbi Zürich i snegletempo, men snart kørte vi ned i mange tunneller, jeg tror 80 % af vejen de næste 20 km gik under jorden. Efter 348 km havde vi dog kl. 15.40, nået indkørslen til camping Reussbrücke i Ottenbach, og med en temperatur på efterhånden 36 °C blev vi vist hen til en plads i solen. Der ville dog blive skygge senere, men her hvor jeg sidder og skriver kl. 21.30 er temperaturen i campingvognen stadig 27,5 °C. Vi har lige taget et koldt styrtebad og sidder nok lidt endnu inden temperaturen tillader, at vi lægger os i køjen for at sove, så vi er friske til i morgen.

Køb af Vignette til 10 km Østrig

Nogle campister er godt kørende

Nogle campister er godt kørende

Lørdag, den 27. august 2016:

Vi havde sovet med toplugerne helt åbne og med fluenettene for, så vi vågnede kl. 06.45 efter en dejlig nats søvn. Karin havde først sat vækkeuret til kl. 07.05, så vi gassede os indtil mobilen brummede. Efter vi havde fået kaffe og lidt at spise, gjorde vi klar til at køre videre. I høj sol, og 18 °C kørte vi kl. 08.15 ud fra campingpladsen mod Muri. Det første lange stykke fulgte vi en statsvej, og fremme ved en Coop fik vi tanket kl. 09.00, temperaturen var nu sneget op på 21 °C.

ESTA 2016 – hvad spiller de?

Efterhånden kom vi frem til motorvejen og kl. 09.40, havde vi et fantastisk vue mod flotte høje bjerge, som desværre var indhyllet i varmedis, så vi ikke kunne tage gode billeder. Da vi kørte under en motorvejsbro, så vi, at der sad 3 Gribbe, som lurede på trafikken en sjov måde at gøre opmærksom på at man skal køre ordentligt. Kl. 10.45 kom vi forbi en kæmpe mark, hvor der bl.a. var opsat store tribuner som et stadion. Der var henvisningsskilte til ESTA 2016, og der gik masser af mennesker til og fra kæmpe parkeringspladser, og der var oprettet campingpladser. Vi fandt ikke ud af hvad det var, men

blev enige om, at det lignede en sportsfestival, for tilsyneladende var der nogen, der spillede et eller andet, som vi ikke rigtigt kunne se. (Nogen der har et bud, så skriv til PetratsOnTour@gmail.com.) Ved Bern kom vi gennem flere tunneller, vi kan sige, at vi en overgang var "mere underground end på jordens overflade". Ved 11-tiden kørte vi forbi en mindre flyveplads, hvor de trak svæveflyvere op under den flotte klare blå himmel. Vi var glade for, at vi har Klima-anlæg i bilen, for temperaturen havde nu sneget sig op på 30 °C, på vej ind mod Geneve. Kl. 12.30 i 32 °C var vi fremme ved grænsen til Frankrig. Der var 3 spor op til grænsen, og det var vist at Campingvogne og busser skulle køre i den midterste, alligevel kom der en turistbus bagfra i det højre spor og ville presse sig ind. Han pressede og pressede, og var en ½ meter ovre i vores spor selv om vi havde "snuden" længst fremme. Da han opdagede, at jeg ikke gav ved døren, fægtede han slemt med armene, og gled ind bag os. Fremme

Vinmarker i Schweiz

ved selve kontrollen skulle højre bane ind i vores bane, og da en personbil gled ind foran ham trykkede han på hornet. (Hans Ego fik vist et knæk, eller også havde konen haft hovedpine i går) Inde i Frankrig kom vi på betalingsmotorvej så vi trak en billet med "pølsetangen". Temperaturen var efterhånden steget til 31 °C, og kl. 13.20 blev vi overhalet for tredje gang af en tysk campingvogn med "ERZ-**" på nummerpladen. Vi nød udsigten til de flotte bjerge og bjergsider, hvor træerne var begyndt at få en gylden farve. Efter at have betalt motorvejsafgift et par gange kørte vi kl. 14.25 forbi Grenoble, og nu var temperaturen krøbet op på 34 °C. Vi fortsatte ad landevej frem til Bourg d'Osians og kunne kl. 15.15 efter 455 km dreje ind på campingpladsen La Cascade, hvor vi installerede os på plads 194. Vi fik campingvognen placeret, så vi tror den står i skygge i morgen, når der er varmest, og kl. 16.00 havde vi fået markisen sat op og kunne nyde den obligatoriske "rejsegilde øl". Temperaturmåleren i campingvognen sagde, at der var 34,5 °C ind i vognen og 38,4 °C i skygge under vognen. Vi nød i hvert fald øllen under markisen. Senere gik vi en lille tur til supermarkedet "Casino", hvor vi købte nogle fornødenheder, inden vi var klar til aftensmad og afslapning under markisen til det blev sengetid.

Bjergene ved Le Bourg d'Osians

Søndag, den 28. august 2016:

Efter en god nats søvn vågnede vi lidt før kl. 08.00. Der var dejlig skygge fra bjergene på campingpladsen og 16 °C. Vi kunne se solen skinnede for fuld kraft på bjergene mod vest. Vi slappede af, og nød morgenmaden under markisen. Bagefter vaskede Karin tøj, mens jeg prøvede at få lidt styr på vores tur som skulle gå til Alpe d'Huez og efterfølgende til Col du Galibier, men der var noget der drillede. Vi kunne ikke køre den korteste vej, Chambon tunnelen var spærret på andet år. Nå skidt vi ville i hvert fald køre derud for at se om det GPS'en sagde var rigtigt. Temperaturen var behagelige 21 °C, da vi kl. 11.15 var klar til at starte turen. Efter vi havde smidt skralde-spanden i containeren, fik vi startet GoPro kameraet, så vi kunne optage turen op til Alpe d'Huez.

Vi starter op mod Alpe d'Huez

Vi snoede os gennem de 21 hårnålesving og over mållinjen. Vi kørte forbi mange på cykel på vej op, og var glade for at det ikke var os, der sad og svedte på cyklen. Nogle af cyklisterne kunne næsten ikke træde kæden rundt! Da vi ikke havde fået nok af de 21 hårnålesving, tog vi endnu et par stykker op til den øverste den af Alpe d'Huez. Vi satte nu kursen ned mod Bourg d'Osians, hvor vi drejede af efter vejvisningen mod Col du Galibier og Col du Lautaret. Der stod godt nok intet i displayet, men vi fortsatte ind i en meget vild dal, og lidt længere fremme kunne vi se, at pasvejen til Deux Alpes var lukket, men man skulle bare fortsætte. Det gjorde vi også. Fremme ved en opdæmmed sø kunne man køre til højre til Deux Alpes, eller til venstre mod Chambon tunnelen. Vi ville se hvordan det stod til så vi kørte over dæmningen og lige før den spærrede vej til tunnelen, drejede vi af mod Mizoën, ad en meget smal vej som gik stejlt op. Skidt pyt, vi var ude for at se os om, og så fik jeg den skøre ide, at man måske kunne komme den vej til Alpe d'Huez, jeg havde jo hørt et eller andet en gang om Col de Sarenne i forbindelse med Tour de France, og det viste sig at være rigtigt. (Tour de France i 2011 gik faktisk over Alpe d'Huez, Col de Sarenne og endnu en gang op til mål i Alpe d'Huez).

På vej op mod Alpe d'Huez

Vejen op til Alpe d'Huez

Fremme ved Mizoën blev vi godt nok lidt betænkelige, for vejen igennem byen var højst 3,00 meter bred, og med få muligheder for at køre forbi større biler, men skidt vi var ude for at opleve verden. Karin var måske lidt nervøs for de smalle veje med stejle sider ned uden autoværn, men jeg var ved godt mod.

Op ad Col de Sarenne

Det blev pillet lidt af mig senere, da der vel var over hundrede meter ned til siden uden autoværn og en under 3 meter bred vej med hårnålesving. Det var en fantastisk tur op mod Col de Sarenne, og selv om vi mødte nogle cyklister på vej ned, kom vi op uden uheld. En fantastisk oplevelse, hvor man undervejs var helt bange for at have vinduerne åbne, men vi kunne jo ikke falde ud. Turen kan anbefales kraftigt, men ikke for folk med højdeskræk. Oppe på Col de Sarenne holdt vi en pause, for at få adrenalinen på plads, og vi nød den fantastiske udsigt ud over bjergene. Efter pausen skulle vi så klatre 234 m.

ned mod Alpe d'Huez, hvor vi kørte igennem en del af skiterrænet. Vejene var stadig meget smalle og ujævne, og vi mødte nu en del motorcyklister, som var på vej modsatte vej. Vi så også et par cyklister, som vi havde set køre op mod Alpe d'Huez, så de var vist på den store tur. Vi kom fint ned til Alpe d'Huez og kunne for anden gang køre gennem de 21 hårnålesving ned til campingpladsen. Inden vi skulle ind på campingpladsen, skulle vi lige finde en tankstation, så vi kørte ind i Bourg d'Osians, men den vi fandt ville kun tage specielle kort, så vi fortsatte en kilometer ud mod Grenoble, hvor der ved en Renault forhandler, var en tank som tog MasterCard. Da bilen havde fået slukket tørsten, var det vores tur til, at få slukket tørsten med en Pelforth Brune og en lille en, hjemme under markisen, mens vi fik et stykke brød til forsinket frokost. Klokken var efterhånden blevet 14.30. Temperaturen var 32 °C, og solen bagte fra en skyfri himmel. Vi nød det resten af dagen på campingpladsen, og slappede af til morgendagens tur på flere eventyr.

Oppe på Col de Sarenne

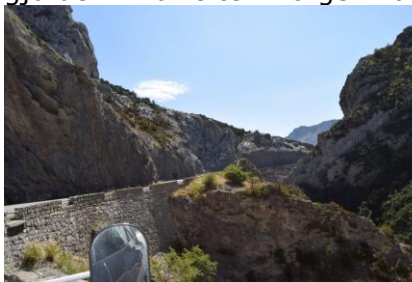

Stemningen fra Col de Sarenne

Mandag, den 29. august 2016:

Her på starten af anden uge stod vi op kl. 07.00 med 14 °C. Da det var tid til at rejse videre, gjorde vi klar efter morgenmaden og fik hilst af med vore danske naboer, fra Esbjerg, inden vi kl.

Sidste stykke mod Castellane

08.20 kørte ud af campingpladsen med kurs mod Grenoble. I øvrigt en dejlig, hyggelig lille campingplads som vi nok besøger senere, når Col du Galibier igen kan nås gennem Ghambon tunnelen. Lige syd for Grenoble skulle vi en lidt spøjst vej for at komme i retning af Sisteron. Først skulle vi køre mod nord ad motorvejen, for at køre af ved første overkørsel og så gennem 2 rundkørsler, så vi kunne komme på det sydgående spor. Klokken 11.00 kørte vi gennem æblernes land i 26 °C, og kom snart til Haute Provence. Ved Sisteron ville GPS'en have os på betalingsmotorvejen, men vi syntes godt, at vi kunne spare de 5-10 €, så vi tog Biz vejen N85 mod Digne les Bains. GPS'en sagde

samme tid efter vi havde valgt Biz-vejen. Vi havde en rigtig flot tur, og kom igennem et par byer, hvor der stod store tykke platantræer langs vejen. Et stykke blev vi ledt af en mindre vej gennem et naturskønt område, nok for at undgå bytrafikken gennem Digne les Bains. Ca. 10 – 15 km ad små smalle veje, men dog hovedvej. Efter en flot oplevelse kom vi tilbage på N85, som snoede sig op mod passet og at komme over bjerget og ned til Castellane. En fantastisk oplevelse, som vi har nydt flere gange, også en anstrengende vej, idet der er flere 90 graders kurver, rundt om udhængende bjergsider, hvor man ikke kan se noget som helst, og er nødt til at holde hornet i bund for at fortælle de modkørende, at vi er på vej med 10 – 20 km/t. Vi var heldige, at vi ikke mødte nogen i de skræppe kurver, så der var ingen der måtte bakke og give plads. Vi tager samme tur i overmorgen, og så må vi håbe, at vi er lige så heldige☺. Efter 254 km nåede vi frem til camping Provençal kl. 12.50 og vi kunne sætte markisen op i 29 °C. Efter at vi havde fået vores obligatoriske rejsegilde øl, slappede vi lidt af inden vi gik en tur ind til Castellane. Efter at have gået lidt rundt i den gamle bys smalle gader, og kigget op mod kirken på den godt 100 meter høje klippe (Notre Dame du Roc), fandt vi et sted, hvor vi nød et køligt glas hvidvin. Nu var det tid til at finde tilbage til campingpladsen, og undervejs var jeg et smut inde i Casino-super-markedet for at hente en flaske rødvin og noget brød. Himlen så lidt truende ud, men da vi kom tilbage til campingpladsen, klarede det op og vindpustene forsvandt. Vi fik en lille en på øjet ude under markisen, og efter vi havde spist, hyggede vi os til det blev sengetid.

Udsigt mod Notre Dame du Roc

På vej mod Castellane

Tirsdag, den 30. august 2016:

Vi havde hørt, at det regnede i nat, men da vi stod op kl. 08.00, var der tørvejr. Temperaturen var 16 °C, og det var overskyet med enkelte små huller i skyerne. Vi spiste morgenmaden under markisen, som de eneste på pladsen, tror jeg. Ved 10.30 begyndte det at regne, og vi trak indenfor, for at læse i vore bøger på iPad'en. Sidst på formiddagen regnede det stadig, men det var som om der var kommet mere lys udenfor. Hjemmefra har vi planlagt, at dagen skulle bruges til en tur ind i Verdon-slugten. Det holder vi stadig fast i selv om himlen ser noget grå ud. Klokkeren 12.30 trillede vi ud på turen, selv om det stadig dryppede lidt fra himlen. Vi var kun kommet ind til Castellane, da det holdt op med at regne, og jo længere vi kom ind i Gorges du Verdon, jo bedre blev vejret, og solen begyndte at komme igennem. Vi fulgte floden fra Castellane og frem til Point Sublime, hvor floden drejede ind i en meget smal

På vej ind i Verdon slugten

slugt med høje klipper på begge sider. Vi fortsatte nu op mod plateauet, gennem nogle hårnålesving, og ca. 1 km før La Palud, drejede vi til venstre ad Route de Cretes. Vi kunne huske, at vores tidligere genbo, Børge havde fortalt, at man skulle køre den vej rundt, idet 3-4 km af rundstrækningen var ensrettet. En fantastisk strækning, hvor der var mange udsigter som var næsten ved at tage vejret fra en. Dybe lodrette klippevægge, hvor vi stod på toppen, bag et gelænder og alligevel, næsten ikke turde kigge ned. Der var så mange fantastiske udsyn, at det var umuligt at holde styr på, og endnu mindre stoppe for at nyde dem. Fremme ved La Palud drejede vi til venstre mod St. Croix, og nu slyngede vejen sig stejlt ned mod den kunstige opdæmmede sø. Inden vi nåede helt ned til søen, slog vi et smut til Moustiers-Sainte-Marie. Vi ville se stjernen som hænger i en lang kæde mellem toppene på 2 klippesider. Fremme ved byen kunne vi se, at det vrimlede med mennesker, og der holdt biler overalt. Temperaturen var nu 17 °C og solen skinnede gennem huller i skyerne. Vi fortsatte, så langt vi kunne

Udkik flere hundrede meter ned i Verdon slugten

op mod den gamle bydel, og da vejen sluttede ved en optaget P-plads vendte vi om, og kørte ned ad igen, ad de meget stejle gader i byen. Vi havde fået set stjernen, dog fra bilen, men det bliver ikke bedre denne gang, og helt sikkert skal vi hertil igen. Nede ved søen kørte vi over broen over

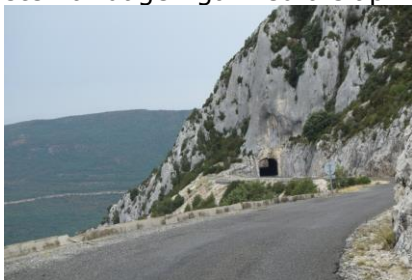

Lidt af Verdon slugten

Verdon floden, og begyndte at klatre ad serpentinevejen op mod Aiguines, hvor vi sidste gang havde gjort ophold ved en campingplads og fået lidt at spise og drikke, samt nyde udsynet her højt hævet over søen. Og så tilpas højt, at man kunne se ind over det store flade plateau på den anden side af søen, fantastisk flot. Da vi var kommet sent af sted i dag, stoppede vi ikke, men fortsatte på den hængende vej på sydsiden af Verdon floden, med retning mod Castellane. Vejen fortsatte på kanten af den stejle slugt, og flere steder var der flere hundrede meter lodret ned til vandet i floden. Autoværn syntes jeg, at de var lidt sparsomme med, måske fordi rabatten var så smal at de ikke kunne få ordentligt fæste til autoværnet, og hvis man alligevel faldt ned!..... Vi fortsatte gennem tunneller, serpentinevej og skarpe hårnålesving, frem til broen, Pont del Artuby, hvor de sommeren igennem springer elastikspring, da der er godt 200 m ned fra broen mellem de 2 stejle klippesider. I dag var der ingen elastikspringere. Vi zik-zakkede videre til, vi kom til en vej på venstre hånd, som ledte os igennem den lille by, Trigance, som ligger flot på en klippeside. Vejen førte os rundt om klippen, så vi rigtig kunne få set borgen på toppen af klippen. Efter et par kilometer, var vi tilbage på vejen, vi var kørt ud af fra Castellane, og som vi fulgte tilbage de sidste 11 kilometer. Næsten fremme ved Castellane fik vi en tordenbyge med hagl og store regndråber. Heldigvis stilledet det lidt af, så jeg kunne tanke bilen med diesel, under tankens halvtag. Vi havde talt om at lave indkøb i Casino supermarkedet, men da det nu regnede kraftigere igen, blev vi enige om at droppe det. Tilbage på campingpladsen, måtte vi sidde i bilen 5 minutter til regnen havde lagt sig. Der var vådt over det hele udenfor, så vi listede indenfor og ventede på regnen holdt lidt op, så vi kunne få plastic-gulvtæppet tørret. Markisen må vi pakke våd ned i morgen, men den skal jo op igen, når vi når frem i morgen eftermiddag. Ellers skal resten af dagen gå med afslapning og gøre klar til morgendagens tur på nye eventyr.

Hygge i Castellane

Fra Verdon slugten

Onsdag, den 31. august 2016:

Det havde været tørvejr hele natten, men da vi vågnede, kunne vi se, at der var faldet en del dug, så markisen var godt våd. Vi var stået op kl. 07.00 i 13 °C og solen kunne ikke rigtig komme over bjergene endnu. Vi fik morgenmaden, og pakkede markisen væk – Den skal nok blive tør i Avignon, de har nemlig lovet 25 – 30 °C de næste par dage. Klokken 08.20 var vi klar og kørte ud af campingpladsen og gennem hårnålesvingene op ad bjerget mod Digne les Bains. Det gled rigtig fint, og lige inden vi nåede de smalle steder i bjergene med tunneller og meget skarpe sving, var vi kommet op bag en lastbil med træstammer. Ham lod vi være vores guide, så vi kom sikkert igennem de smalle steder, tunneller og skarpe sving. Han trykkede hornet i bund, og så var det bare at ligge lige i røven af ham – undskyld udtrykket, men det virkede. Da vi var kommet ned af bjerget, turde vi ikke rigtig følge efter ham, men fortsatte i vores tempo og snart drejede vi af ad samme mindre vej, som da vi kom. Længere fremme drejede vi mod venstre, hvor vi tidligere var kommet fra modsatte side. Vi kørte nu på hovedvejen mod Avignon, og vi kunne huske den, fra sidst vi var her. Ganske rigtigt kom vi frem til en relativ smal vejstrækning på 1 kilometer, hvor store tykke platantræer stod helt ud til vejen. (Op til 80 – 90 cm i diameter tror jeg.). Vi var heldige ikke at møde nogen, før 100 meter før alleen sluttede, og her var en sidevej, så vi kunne komme forbi hinanden. Vi kom flere gange

Fortroppen på den smalle vej

En smal vej med Platanallé

igennem smalle stykker, hvor platanerne groede helt ud til vej-kanten. Snart var vi fremme ved den røde jord / røde klipper ved Roussillon, og efterhånden dukkede Avignon op i horisonten. I udkanten af Avignon var der tæt trafik, og lige før vi skulle over Rhonefloden, skulle vi køre igennem et meget specielt udfletningsanlæg, som jeg ikke har set magen til. Lidt forvirrende, men det lykkedes, at vi kom i den rigtige retning over Pont Daladier til øen i floden Rhône, hvor campingpladserne ligger. (I øvrigt den største ø i Frankrig, som ligger i en flod). Vi fandt frem til campingpladsen, Camping du Pont d'Avignon, som ligger lige overfor den halve bro som børnene synger om, ja også Mireille Mathieu, nemlig Sur le Pont d'Avignon.... Vi tjekkede ind kl. 12.00 i 28 °C, og kunne finde frem til plads 93, som var fint skyggefuld. Vi fik stillet op, og fik os lidt frokost inden vi tog campingpladsen i nærmere øjesyn. Vi slappede af under markisen, indtil vi gik en tur ind til Avignon. På vores tur rundt på campingpladsen havde vi konstateret, at der ikke var nogen udgange direkte til promenaden langs Rhône. Jeg synes den manglede, i hvert fald som dag åben. Vi måtte ud gennem hovedporten, og gik til højre rundt om campingpladsen, ned til floden, hvor der lidt henne lå en "Shuttel-båd", som sejlede tværs over floden. Vi steg om bord og blev sejlet "gratis" over floden, og gik et kort stykke hen til en af byportene ind i Avignon gamle by. Her drejede vi ind, og gik videre mod Paveslottet. Undervejs var der menneskemylder, men fremme på pladsen foran paveslottet var der ikke mange mennesker. Vi fortsatte videre igennem byen over byens torv med mange steder med udendørs servering. Vi var ikke lige til, at sætte os der, så vi fortsatte et stykke hen ad en større gade, hvor vi vidste der lå et "Carrefour City" supermarked i kælderens. Biblen siger, noget med "Mælk og Honning" men vi købte vin og mælk, da vi havde Honning. Vi satte nu kursen mod byporten ud mod Pont Eduard Daladier. Midt på broen kunne vi nyde udsynet mod Pont d'Avignon. Lige da vi var kommet over Rhonefloden, tog vi trappen ned til strandpromenaden og gik forbi indgangen til Camping Bagatelle, hvor vi har været 2 gange tidligere. Vi fortsatte ad promenaden, og forbi campingpladsen vi ligger på. Det havde nu været dejligt med en smutvej fra promenaden. Nå skidt vi drejede til venstre langs hegnet til campingpladsen, og gik den officielle vej ind. Vi var helt færdige, da vi kom "hjem", af alt for meget sol og høje temperaturen, så vi "bællede et par liter vand, inden vi spiste aftensmad og hyggede os hele aftenen under markisen i den lune aftenluft.

Vi sammenlignede de 2 campingpladser lidt ud fra hukommelsen, og kom til den konklusion, at Camping Bagatelles bedre beliggenhed og mulighed for at gå direkte ud til floden satte vi højere end størrelsen på pladserne på Camping Pont d'Avignon.

Vi kommer til Avignon

Stemningsbilleder fra Avignon

Torsdag, den 1. september 2016:

Vi havde sovet en lidt urolig nat, da temperaturen var for høj til at ligge med dyne på, og vi vågnede med "lidt tungt hoved", men det gik over efter et par glas vand og lidt morgenmad. Temperaturen var 20 °C, da vi stod op kl. 07.45. Efter at have nydt morgenmadsen og sluppet lidt af gjorde vi klar til dagens tur. Vi ville klare sidste del af en af Tour de France, bare i bil. Præcis kl. 10.00 og med 23 °C satte vi kursen mod Bedoin, hvor sidste 21 km af Tour de France etappen går med 12 % op mod toppen af Mount Ventoux. Første del med et flot udsyn til vinmarkerne, da stigningen blev stejlere, snoede vi os op igennem fyrretræs skoven, og sidste anstrengende del på den skaldede del af bjerget. Vi var ikke de eneste som skulle op på toppen, det vrimlede med cyklister som asede for at komme op, og indimellem

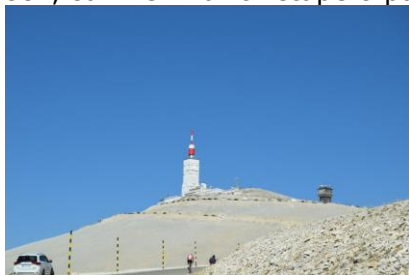

Opkørsel fra Bedoin

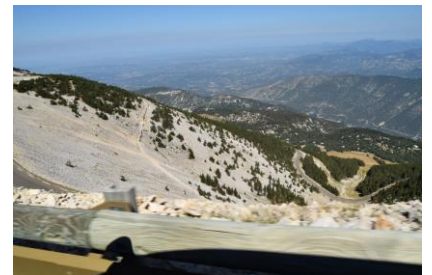
kom der cyklister imod os med høj fart, glade over at være nået toppen. Køreturen i bil var noget krævende, idet der var smal vej, mange kurver, slingrende cyklister på vej op, og cyklister der ræsedede ned ad igen, uden helt at holde deres baner. Da vi kom op på den skaldede del, vrimlede med gående, som også skulle op Mont Ventoux, i en form for "løb". De havde masser af supporters med, som stod / holdt i vejkanten med vandforsyning og hvad der nu er nødvendigt for at klare etappen op på bjerget. Der var nok også nogen af dem, som var hjælpere for cyklisterne på vej op. Da vi var næsten oppe på toppen, var der et mylder af biler, som holdt og gjorde det svært at komme forbi. Vi kørte lige efter en bus, som kun havde lidt mere end lakken til væggen og de parkerede biler. Han kom dog igennem og parkerede bussen helt ud mod kanten, mens vi ventede. Det gav lige nøjagtig plads til, at vi kunne komme forbi. Nu kørte vi ned ad, den anden side af Mont Ventoux. En gang imellem blev vi overhalet af cyklister, som ræsedede ned. Vi kunne ikke følge med, da vi var nødt til at bremse hårdere ned i hårnålesvingene. Et stykke ned trængte Karin til at blive lettet, og 100 m fremme kunne vi se en lille restaurant, hvor vi kørte ind på parkeringspladsen. Da vi nu var der, fandt vi et bord, og fik os lidt frokost – Reblochonette med salat, ristet brød og en cola til. Det var virkelig lækker, hvis man kan lide smeltet ost – Lige noget for os. Vi kunne ikke spise det hele, og godt mætte fortsatte vi den sidste halvdel ned ad bjerget. Vi havde tænkt på at lave en afstikker til Buis les Baronnies, men vi blev enige om at fortsætte ad de små veje til byen "Chatenauf de Pape". Vi kørte gennem byens centrum, inden vi satte kursen mod Avignon og campingpladsen. Fremme i Avignon kørte vi igen gennem det meget specielle vejanlæg, som efter flere kurver fik os ledt over Pont Eduard Daladier, og videre ned til campingpladsen, hvor vi kørte ind efter 142 km og med en temperatur på 34 °C. En dejlig tur kunne vi slappe af resten af dagen under markisen, så vi er klar til etape 8 på turen i morgen.

Spisestedet hvor vi nød Reblochonette

På Mont Ventoux – Det skaldede bjerg

Fredag, den 2. september 2016:

Efter endnu en varm nat stod vi op kl. 07.00 og det var allerede 21 °C udenfor, og temperaturen inde i campingvognen var 25 °C. Efter vi havde fået yoghurt, gjorde vi klar til at starte mod Narbonne. Kl. 08.20 kørte vi ud fra campingpladsen, og satte kursen mod betalingsmotorvejen. Der var et godt stykke på almindelige veje inden motorvejen, så vi planlagde om, da vi kunne se, at vi ville være fremme før middag. Et kort stop og kodet GPS'en ind til at vi ikke ville køre på motorvej. Turen var kun lige kommet op på skærmen, da

GPS'en spillede os et pus – smal vej

GPS'en sagde, at vi skulle dreje til venstre. Hurtigt ind i svingbanen, og nu ad en smal snoet vej de næste 4 – 5 kilometer, inden vi kom på den større Biz-vej mod Montpellier. At vi valgte ikke at køre på motorvej, fortrød vi ikke. Det var en fantastisk oplevelse, at køre ud gennem Camargue nationalparken, med Flamingoer, Pelikaner, hvide heste og store sorte tyre (til tyrefægtning).

Til at begynde med kørte vi på Rhoneflodens højre bred, og snart drejede vi væk fra Rhône og kørte ud over de flade deltaområde, hvor vi så flamingoer stå i de lave vand på begge sider af vejen. I nærheden Arles så vi nogen af de tyre, der blev opdrættet til tyrefægterarenaen i

Sorte tyre

Undervejs

Flamingoer

Arles. Vi så også mange af de hvide heste, som cowbojerne i Camargue rider på gennem det lavvandede område, og allerhelst med mange turister i følget. Efter endnu et par flotte vue mod

Les Mimosas badeområde

flamingoflokke og heste ville vi tanke i Palavas, men da vi skulle betale forud, så droppede vi det. (Jeg vidste ikke, hvor meget jeg kunne tanke for, og med diesel nok til turen, så kunne det vente). Vi fortsatte ad vinruten mod Montpellier. Kl. 10.35 kom vi forbi et stort fængsel, med vagttårne, pigtråd på murene, og hegn med pigtråd udenfor, og masser af overvågningskameraer. Der var også tråde trukket hen over gården, nok for at undgå helikoptere. De svedte temmelig sikkert i 30 °C, det gjorde vi heldigvis ikke med 20 °C i bilen. Noget senere kørte vi forbi endnu et fængsel i samme stil. Ved Beziers kørte vi kl. 12.00 i 31 °C, forbi nogle letlevende damer som stod i vejkanten. En bil nåede lige at køre hurtigt ud foran os, måske alfonsen. Vi blev enige om, at Frankrig er et meget forskelligt landskabsmæssigt land, bjerge, floddeltaer, flade sletter, og øde vilde landskaber. Vi fik faktisk det hele på dagens tur. I 33 °C, kom vi frem til campingpladsen Les Mimosas, hvor de havde middagslukning til kl. 14.00. Vi fandt et sted med lidt skygge, hvor vi parkerede, og fandt en skyggefuld bænk, hvor vi slappede af indtil vi kunne tjekke ind, og blev guidet hen til vores plads 18 af en ung pige, som havde sin første arbejdsdag, og kørte lidt forkert, men det kunne vi se, så vi blev holdende til, hun kom tilbage på rette spor. Vi fik en kæmpe plads, hvor vi fik os placeret i den ene side ved nogle træer, der kunne give skygge. Pladsen er faktisk så stor, at vi sagtens kunne have et festtelt stående, så I er velkommen. © Eftermiddagen brugte vi til afslapning under markisen og en tur rundt på campingpladsen. Da Karin havde vasket op fra frokost og vasket tøj, så havde hun fortjent pizza på restauranten, i aften, som hun var syg efter hele dagen. Aldrig har vi fået så gode Pizza, vi spiste alt op, selv kanterne. Der var lidt specielle Pizza, den ene med bl.a. Foie Gras. Efter pizzaen slappede vi af ved campingvognen til det blev tid til at gå til køjs.

Pizza med Foie Gras

Lørdag, den 3. september 2016:

Efter endnu en varm nat stod vi op kl. 07.00 i 22 °C. Vi havde været oppe ved 5-tiden, for at tage markisen ned, da det blæste, så den blafrede, og da det ikke var muligt at sikre med pløkke tog vi den for en sikkerheds skyld. Efter morgenkaffe og opvask kørte vi kl. 09.45 mod Carcassonne i 24 °C. I starten kørte vi i Languedoc distriktet, hvor også campingpladsen ligger. Vi fik en lokal vin fra naboejendommen sammen med vores Pizza i går. Vi havde valgt ikke at tage betalingsvejen, som var en fin vej. Da vi skal samme stykke i morgen, kunne vi konstatere, at det var en fin

Romersk ruin langs vejen

vej som var egnet til campingvogne, så den tager vi også i morgen i stedet for betalingsvejen. Da vi skulle handle ind kiggede vi lidt efter supermarkeder, og i Lezignan, lå et Aldi lige ved vejen så det markerede vi til hjemturen. Lidt før kl. 11 fandt vi en tank ved en Renault forhandler, hvor vi i 29 °C fik købt lidt olie til bilen, så vi var sikker på at have nok olie på. Det tager lidt på olien med de mange lange stykker i bjergene, hvor det kun går nedad. Da alle de store P-pladser stod på "Ferme", så fandt vi kl. 11.00 en lille gade, hvor der var plads til os. Da jeg ikke er så skrap i det franske, betalte jeg for 2 timers parkering i parkometret. Da jeg kom hen til bilen kunne jeg se, at det var til mandag, kl. 10. OK lørdag eftermiddag og søndag var gratis, men pyt, vi kunne holde med god samvittighed, og i rimelig gå afstand fra La Cité som den gamle, selvstændige, bydel i Carcassonne hedder. Vi gik over den gamle bro fra selve Carcassonne og igennem nogle mindre gader, inden vi kom til en lille kirke, hvor vi kunne gå op til La Cité. Vi missede den første port ind i fæstningsværket, som jeg vil kalde det. Vi fortsatte rundt om murene, og kom frem til en adgang ind mellem murene (Gennem det ydre fæstningsværk) Her fandt vi en port videre ind i selve byen. Inde i fæstningsværket var en helt lille by, godt nok noget turistpræget, med små gader, ingen biler, men masser af restauranter og souvenirbutikker. Vi kunne se, at restauranterne alle tilbød Cassoulet med Confit Canard. Sjovt for jeg har lavet Cassoulet derhjemme, og serveret det for "ungerne". Efter vi gik "byen" rundt fandt vi den port, vi missede på vej op, og videre gennem samme små gader, og den gamle bro fandt vi bilen igen. Vi satte os i bilen kl. 12.20 og i 32 °C, gik det nu ad små gader, og pludselig lå der en Lidl lige for os. Den tog vi selvfølgelig, og fik handlet lidt ind, inden vi fortsatte mod campingpladsen. Da Karin, var lidt utilfreds med, at vi ikke havde fundet de

"Ventoux" rødvine i Lidl, som de havde reklameret med udenfor, at vi måtte slå et smut ind i Lezignan, da vi så et skilt mod Lidl. Karin fandt et tilbud på 6 flasker, hvor de 2 var gratis, så dem tager vi med hjem. Da vi kørte ind på Lidl's parkeringsplads kørte vi gennem en bom, og da vi skulle ud igen, skulle vi igen gennem en bom. Der holdt vi og den ville ikke gå op. Der skulle en kode til for at komme ud. Heldigvis havde vi købt noget i Lidl, og ikke smidt bonen væk.

Her stod koden nemlig. Så var vi igen på rette vej, dog gennem Lezignan by, og inden vi komme ud til den større vej, kørte vi forbi den Aldi, vi havde noteret os på vejen mod Carcassonne. På vej tilbage mod campingpladsen, lagde vi mærke til mange steder med afbrændte arealer. Det er også meget tør i området. Kl. 14.15 kørte vi ind på campingpladsen og kun tage varerne ud af bilen i 35 °C, efter 134 kilometer. Nu var det tid til "masser af vand" og lidt frokost, inden vi gik en tur ned til bagudgangen af campingpladsen. I receptionen havde de sagt, at der lå en sø, som man kunne komme ned til ad bagudgangen. Det skulle vi prøve, og efter nogle hundrede meter, stod vi ved bredden af en stor flot sø, med lystbåde, optimister der sejlede, og et fint vue over landskabet på den anden side. Kl. 15.20 var vi tilbage ved campingvognen og kunne konstatere, at temperaturen i skyggen, nu var 32 °C. Chico var godt træt, og ville hvile sig i varmen, så Karin og jeg tog badetøjet på og gik til Pescinen, som

Carcassonne med La Cité i baggrunden

La Cité

svømmepølen hedder, og fik os svalet af. Da vi var tilbage skiftedes vi til at gå op for at tage et bad. Karin først og jeg, da hun var tilbage. Jeg var heldig, at jeg valgte et bad med kun varmt vand, og jeg fik først "kogt" de steder, som jeg "lugtede" inden jeg, uden tøj, gik ind i bruserummet ved siden af. Her var der dejlig tempereret vand, og jeg kunne blive skyllet i koldt vand ☺. Vi slappede af under markisen indtil det blev tid til lidt aftensmad, og mere hygge under markisen, med de "forbandende fluer, som jeg sloges med (*#§☺), mens jeg skrev på beretningen. Karin har mere respekt for myggene, så når de kommer, trækker vi indenfor.

Søen bag ved campingpladsen Les Mimosas

Søndag, den 4. september 2016:

Vi havde ikke sovet så godt i nat, og faktisk ikke sovet siden kl. 05.00. Karin var bange for, at hun havde fået blærebetændelse, men da vi stod op kl. 07.00 fik hun drukket ½ - 1 liter vand, og fik tisset af, og så gik det bedre. Karin valgte vi skulle køre videre, og se hvordan det gik. Med 28 °C i skyggen kørte vi kl. 09.10 ud af porten fra campingpladsen. Der var nogle danskere med campingvogn, som holdt og spærrede udkørslen, så vi ikke kunne komme ud, så dem blev vi bag ved, ad den smalle vej de første 5 kilometer. Fremme ved Narbonne valgte vi den nationale rute (uden betaling). Vi kendte den jo i går fra turen til Carcassonne. Trafikken gled fint der ud af, der var endnu mindre trafik en i går, men det var jo også søndag, midt i kirketiden ☺. Ved Carcassonne blev vi ledt af en omfartsvej, nord om byen og ad lidt mindre veje mod Pyrenæerne. Vi kørte gennem et fantastisk flot landskab, med bakker, vinmarker, solsikke marker, op og ned og ud og ind gik det.

Undervejs mod Ax les Thermes

Flere gange kørte vi på en 6 meter bred vej med Platantræer helt ud til ½ meter fra vejkanterne. Ved Pamiers kom vi til en

noget større vej, N20, i retning af Andorra, og den fulgte vi helt til campingpladsen. Lige efter Foix kørte vi gennem en 2100 meter lang tunnel, og kunne sige, at vi nu var rigtig i Pyrenæerne. Vi kom til campingpladsen, Le Malezéou ved Ax les Thermes kl. 12.30. Det var 26 °C og de havde middagslukket til kl. 14.00, da vi var efter 1. september. Nå skidt, vi gik ind på de lille restaurant og fik en lille øl hver, mens vi ventede. Da vi havde drukket øllen og gik ud til campingvognen, kom en franskmænd og lukkede os ind, vi skulle ikke holde der i solen. Vi parkerede lige foran receptionen, og ca. 10 minutter i 14.00 kom receptionisten og kunne tjekke os ind. Efter lidt genvordigheder med en ældre franskmænd, fandt vi plads 620 nede ved floden, hvor vi fik os placeret med masser af skygge, så vi ikke behøver markisen. På campingpladsens brochure kunne vi se, at Ax les Thermes ligger 700 m over havets overflade. Efter den obligatoriske "rejsegilde øl" slappede vi lidt af inden vi gik de 1,2 km ad en sti over floden op til Ax les Thermes. Da vi kom ind i byen så den noget trist ud, som stort set alle franske byer gør langs hovedgaden. Da vi kom frem til Casiniet lavede byen op, og vi drejede ind gennem smalle hyggelige gader i selve bycentret. Efter at have "oset" lidt gik vi tilbage til campingpladsen, hvor vi fik et brød med kotelet til aftensmad, og senere et lille "ostebord" til rødvinen. Vi skulle lige smage en af de 6 flasker, Karin havde hentet i Lidl i Lezignan. Resten af aftenen hyggede vi os ved campingvognen.

Vandløbet langs campingpladsen

Mandag, den 5. september 2016:

Vi havde sovet godt hele natten, temperaturen var perfekt til vi kunne ligge med dynen på, det meste af natten. Vi stod først op kl. 08.00 og der var 16 °C udenfor. Solen var stået op, men kunne ikke komme ned til os igennem træerne. Vi hyggede os med morgenkaffen udenfor mens solen begyndte at titte ned til os gennem træernes kroner. Kl. 09.45 var temperaturen steget til 18 °C, da vi startede vores udflugt til det lille fyrstendømme Andorra med de høje Pyrenæerbjerge. Vi kørte igennem Ax les Thermes, som vi havde besøgt i går, og fortsatte ad N20 mod Andorra og Spanien. Længere fremme kom vi til tunnelen som fører mod Perpignan og Barcelona. Den

Vejen til Andorra Arcalis

var spærret i dag, pga. vedligeholdelse. Fint for os vi skulle ikke den vej, så vi fortsatte op ad bjergene, gennem mange hårnålesving og kom frem til en grænsekontrol midt på bjerget. Der var nu ingen som kontrollerede, så vi fortsatte, og kunne konstatere, at vi nu var i Andorra. Bjergene var stadig fantastisk flotte, og vi kunne se, at der var rigtig mange hvide køer som græssede frit på de store skråninger. Vi havde besluttet os for, at vi ikke ville køre igennem betalingstunnelen. Ikke fordi vi er nærige, men vi skulle da nyde det fantastiske landskab, mens vi slyngede os gennem hårnålesving op ad bjerget, i øvrigt midt igennem skiterrænet ved Pas de la Casa (2408 m.o.h). Vi fik tanket diesel til 0,867 € på vej op mod passet. Temperaturen var her på 17 °C Vi så nogen der arbejdede på vejskråningen, hvor de lagde plastiknet på, der lignede kunstgræs, men jeg tror faktisk det mere var en armering for at græsrodderne kunne få fat og ikke skride ned ad skråningen. Efter at have passeret passet, gik det nu stejlt ned mod Andorra la Vella. Skilte fortalte at nu gik det 8 % ned og nu 10 % osv. Vi havde sat GPS'en til at tage os ind i centrum af Andorra la Vella, inden vi skulle tage slutstykket af Tour de France etappen til Andorra Arcalis. Vi kunne konstatere, at Andorra var en rig by, med rigtig mange flotte vedligeholdte huse, og trafikken sneglede sig gennem bymidten, ad mange ensrettede gader. Da vi havde se midtbyen, gik det gennem en tunnel ud mod opstigningen af Arcalis. Vi snoede os op ad samme vej som Tour de France rytterne, og kom i mål ved Arcalis kl. 12.30 og i 21 °C. På vej gennem de mange hårnålesving, blev vi flere gange stoppet af flokke af heste, der gik løse med en stor klokke om halsen. Så måtte vi vente eller finde ud af, hvordan vi kunne sno os forbi dem. Godt de ikke var her da Touren kørte til Arcalis! Vi nød den flotte udsigt, inden vi igen satte kursen ned ad bjerget, og kunne få endnu flere skønne oplevelser og fantastiske udsyn. Også på vej ned måtte vi holde flere gange for flokke af heste som gik på vejen. En fantastisk oplevelse, som helt tilsidesatte udsynet til skipisterne. Ned ved Andorra la Vella kørte vi gennem bytunnelen og satte kursen mod Pas de la Casa, og det største skiterræn i Andorra. For os så det lidt uoverskueligt ud, men der er helt sikkert godt skiløb, når de har sne. Det var nu landskabs oplevelsen der slog os mest, og vi var enige om at Andorra var ikke lige et skisportssted for os, og slet ikke når man tænker

Heste på Arcalis

på transporten. Vi nød turen tilbage til campingpladsen, og kl. 14.40 kunne vi efter 179 km nyde en kold øl foran campingvognen i 26 °C. Senere fik vi afregnet med campingpladsen og gået en lille tur, inden vi fik lidt ost og vin og hyggede os foran campingvognen resten af dagen.

Gennem skiterrænet på vej mod Andorra la Vella

Tirsdag, den 6. september 2016:

Vi vågnede kl. 08.00 som vi plejer. Det var 13 °C udenfor og 17,5 °C inde i campingvognen. Dejligt med lidt koldere nattemperaturer, så sover vi bedre. Da vi stod op, kunne vi høre/se en helikopter lande på den anden side af den lille flod, på fodboldbanen, og derefter flyve op mod bjergene mod syd. Tilsyneladende var der et eller andet der skulle repareres, for den kom tilbage og

På vej mod Lourdes

hentede stige og værktøjskasse som hang under den, da den igen fløj over til bjerget. Vi fik gjort campingvognen klar ind imellem, vi fik morgenmad, og kl. 09.20 kunne vi bruge bomkortet for at lukke os ud. Karin afleverede det i receptionen, og vi kunne dreje til venstre med kurs mod Foix, som vi nåede kl. 10.15. Vi kunne se op til slottet, mens vi kørte igennem byen og fik sat en ny kurs mod Tarbes. Længere fremme kunne vi se, at man også havde kørt cykelløb på de veje vi kørte på, noget med Tour de Loop. GPS'en drillede os flere gange og ville have os af små smalle veje, for at gøre genvej, ikke smart med campingvogn.

Vi overvejer, at købe en Garmin GPS, som kan bruges til campingvognskørsel. Her kan man sætte bredde, højde osv. ind. Den skal kun bruges som campingvogns GPS, for efter min mening er TomTom en væsentligt bedre GPS til almindelig kørsel. Ved 12-tiden er vi ca. 75 km fra Lourdes, og kan nyde et fantastisk syn mod Pyrenæerne mod syd. Vi ser sne på bjergene, selv om der nu er 26 °C, mens vi igen bliver lokket ud på en smal vej af GPS'en. Heldigvis mødte vi ikke mange biler på vejen, der på den smalle snoede vej faldt med 13 %, men når vi gjorde, så skulle vi have campingvognshjulet, helt ud til den lodrette grøftekant, så der højest var 5 cm.

Med lidt sved på panden kom vi ud til et lidt større vej, D8 og blev glad for at se Lourdes på vejskiltet. Klokken 13.55 var vi fremme ved campingpladsen de Sarsan efter 217 kilometer. Vi fik stillet campingvognen op i 27 °C, under et skyggefuldt træ. Efter at have fået den obligatoriske rejsegilde øl, gik vi en tur ind til Lourdes, for vi ville nu se det sted som Hans Pilgaard og Jørgen Leth har været, og hvor selv Leth blev taget af stemningen og tog noget helligt vand med hjem. Vi gik ind mod bymidten, og da vi kom derind kunne vi se strømme af mennesker, gå ad Basiliques Sanctuaire. Vi er ikke særligt kristne, men det var en stor oplevelse, at se kirken, og den hellige kilde. Da vi kom derned, sagde de, at hunde ikke måtte komme ind, så Karin ventede med Chico, mens jeg var inde for at se kirken, og fik tanket lidt vand fra den hellige kilde. Da jeg kom ud til Karin og Chico, sagde jeg til Karin, at hun var nødt til at gå ind for at se det, hun ville ikke fortryde. Jeg ventede sammen med Chico på, at hun kom tilbage, og ganske rigtig, var hun også betaget af det flotte syn, og den specielle stemning der var på stedet. Lidt opløftede gik vi tilbage mod campingpladsen, hvor vi fik en forfriskning ude foran campingvognen, mens vi fik os koblet på internettet. Senere var det tid til aftensmad,

Camping De Sarsan

Ved Basiliques Sanctuaire

med et enkelt glas rødvin til, og resten af aftenen hyggede vi os under den fuldstændige skyfri himmel.

Onsdag, den 7. september 2016:

Atter en dag, stod vi op kl. 08.00 til en skyfri himmel, men 14 °C, dejligt at vi er kommet lidt op i bjergene. Da der stadig var meget fugtigt udenfor fra duggen, så fik vi morgenkaffen indenfor, og efter Karin havde vasket op og vasket lidt, kunne vi kl. 10.00, og i 21 °C begive os på dagens tur,

Der er brune bjørne i Pyrenæerne

som vi havde planlagt skulle være en tur over Col du Tourmalet. Det Tour de France stykke til Sainte-Marie havde vi set meget frem til, og vi blev heller ikke skuffet. Allerede da vi kørte ud af Lourdes, kørte vi forbi flere cyklister, som var på vej op i bjergene. Lige udenfor byen var der en vejviser til Hautacam. Det sagde mig noget, var det ikke her Bjarne Riis grundlagde sin sejr i Tour de France i 1996. Vi holdt kort tid på en rastepads, og kunne se nogle af cyklisterne dreje mod Hautacam, men andre fortsatte mod Tourmalet. Et hurtigt kik på GPS'en, og vi kunne se, at det var samme vej tilbage fra Hautacam, så vi fortsatte også mod Tourmalet, og lidt længere fremme drejede vi fra den større vej, og kørte ind i en lang vild slugt, hvor vejen hang på den ene side af de stejle klippevægge. Da vi var kommet gennem slugten begyndte vejen mod Col du Tourmalet, og havde det været overvældende på Alpe d'Huez, Ventoux og Arcalis, så var dette endnu mere vanvittigt, og næsten helt ubeskriveligt. – Prøv det, det skal opleves. Til at begynde med snoede vi os op, og kom gennem nogle byer, men efter vi var igennem den sidste af byerne, blev det helt vildt. Meget smalt, og hele tiden hårnålesving eller kurver, hvor man ikke kunne se frem. Vejen var uden autoværn, og når vi mødte nogen, skulle man helt ud på kanten. Samtidig måtte vi køre forbi flere hundrede cyklister som var på vej op mod Col du Tourmalet. Jeg får helt sved på panden igen, ved at skrive om det! Efter flere fotostop på vej op, kunne vi køre gennem det smalle pas på toppen, og nu bredte landskabet sig under os, og vi kunne se, at vi skulle ned ad en, i hvert fald på det første stykke, næste lige så spændende strækning. På vejen op havde der været advarselsskilte for køer, men nu vi kom over Col du Tourmalet, så var det Lamaer, der gik og græssede i veikanten. Måske tror i at den tynde luft, har givet os hallucinationer, men se lige på billederne. Efter de første hårnålesving på vej ned mod Sainte-Marie, mødte vi en mand på vej op på rulleski! Vi fortsatte ned gennem en skisportsby, med mange typiske franske skilejligheder, og kunne køre ned i længere og længere stræk mellem hårnålesvingene. Et par kilometer før vi nåede bunden af dalen, mødte vi en cyklist på vej op mod Tourmalet. Han manglede

Op ad Col du Tourmalet

Col du Tourmalet

begge underben, lige over knæet, så han brugte hænderne både til at "træde" med og til at styre med. Det så svært ud. Den mand, manden på rulleski, og de mange "pensionister" på cykel, samt de mere øvede, må give den lære: MAN KAN HVAD MAN VIL, FOR INTET ER UMULIGT! I 26 °C kørte vi kl. 11.45 gennem byen, Campan, og her havde mange af husene tøj-mennesker stående,

Lamaer på Col du Tourmalet

en lidt spøjs oplevelse. Nogen steder var det hele familier, med far, mor og børn. Vi satte nu kursen mod Lourdes, hvor vi kørte ind på campingpladsen kl. 12.30. Efter at have fået lidt vand at drikke, fortalte vi Chico, at vi lige skulle en smut i Netto. Vi lukkede døren og kørte i Leclerc for at handle diverse fornødenheder, og kl. 13.30 kunne vi sætte os i skyggen i 34 °C og sammen med Chico nyde en kold øl, og en Croissant. Vi snakkede lidt om Hautacam, og besluttede os for at lave en eftermiddagstur op til Hautacam, med camera på bilen. Kl. 15.40 trillede vi ud fra campingpladsen, og kørte 12 -13 km mod syd, og fandt vejen op mod Hautacam. Kort efter vi drejede ind ad vejen satte

vi GoPro-cameraet til at optage opkørslen til Hautacam. Det var en flot tur, men slet ikke i samme klasse som Tourmalet. På det sidste stykke op mødte vi en køreskolevogn, der suste ned ad. I Frankrig kan de bare lære det fra begyndelsen. Vi nød turen og de flotte syn ud over dalen nedenfor. Oppe ved skiliften vendte vi om. Karin var lige ude for at fotografere et par løsgående køer, inden vi satte kursen ned mod dalen igen. GoPro-cameraet blev sat til igen, da nedturen altid ser anderledes ud, for nu får man mere af den dybe dal med. Nede ved den store vej satte vi kursen mod campingpladsen, og kl. 15.55 kunne vi stille bilen udenfor campingvognen, så vi er klar til, at vi i morgen, skal på næste etape, på vores private "Tour de France". Vi fik et køligt glas Rose' og lidt gedeost og brie med et stykke Pain, som vi nød i skyggen. Hyggen fortsatte resten af dagen, til det var tid at gå i seng. Atter var en dejlig, begivenhedsrig og overvældende dag til ende. Nu vender vi næsen mod nord, og er spændte på de næste dage som nok giver en helt anderledes oplevelse.

Mange dukker

Fra Col du Tourmalet og Hautacam

Torsdag, den 8. september 2016:

Det indre pensionist-vækkeur var som sædvanlig stillet på kl. 08.00, temperaturen var 18 °C både ude og inde, så det var dejligt. Karin vaskede op efter morgenmaden, men jeg fik campingvognen gjort klar og koblet på bilen. Klokket 09.35 trillede vi, med delvist skydække, ud fra campingpladsen og satte kursen mod Sadirac som ligger i nærheden af Bordeaux. Det skulle bare være et af mellemstoppene på turen til Carnac. Vi kørte ud af Lourdes, og lagde de fantastiske Pyrenæer bag os. Landet fladede ud og allerede ved Tarbes var der kun små bakker. Vi fulgte "gratis" vejen mod Bordeaux,

Undervejs mod Bordeaux

som i starten gik igennem majsmarker, hvor majsens stod i over 2 meters højde. Efterhånden fladede landskabet fuldstændig ud, og havde det ikke været for at vi nu kørte igennem et kæmpe skovområde, så havde vi kunnet se uendeligt langt ud. Ca. 80 kilometer syd for Bordeaux kom vi til et stort militæranlæg,

hvor et gammelt jagerfly stod ved indkørslen, nok en af Frankrigs flybaser. Vi kørte ind i Gascogne, og snart begyndte det igen med vinmarker, og senere blev det igen let kuperet, og der kom skilte med Bordeaux vinslotte. (Gascogne er det i øvrigt ikke der fra d'Artagnan kom fra?) Det sidste stykke til campingpladsen Bel Air kørte vi på mindre veje gennem et smukt terræn med gamle byer, og efter 224 km mod nord, kunne vi kl. 13.45, tjekke ind på campingpladsen med 26 °C i skyggen. Vi fik en rejsegilde øl, selv om vi ikke tog markisen op, for vi skal kun være her for natten, og vil bare slappe af. Turen fra Lourdes til Carnac havde vi planlagt med en 3-stop strategi, men som i Formel 1, så må man ændre strategi en gang imellem. Vi blev enige om, at vi slår de næste 2 etaper sammen, så vi i morgen kører ad betalingsveje frem til Carnac. Den dag vi henter, vil vi bruge på et stop i Normandiet. Nu slapper vi af resten af dagen, og glæder os til Bretagne.

Vinslot i Bordeaux

Fredag, den 9. september 2016:

Atter en dejlig kølig nat er til ende, der var 16 °C og mørkt udenfor, da vi stod op kl. 06.30. Da vi var klar til at køre kl. 07.20, var det ved at lysne. Karin fik smidt vores affald væk, mens jeg kørte op til porten, som åbnede fint, så Karin kunne stå på inden vi forlod campingpladsen, med kurs mod nord. Allerede da vi kom ud på vejen, foreslog GPS'en, at vi skulle tage en anden vej, så vi sparede 5 minutter. Den valgte vi så, men da vi kom tættere ind til Bordeaux, var der også tæt trafik og forsinkelse på vores rute. Det var vist morgen myldre trafikken ind til Bordeaux, og hver

Broen i Nantes over Loire

der var ikke noget spændende at se, bortset fra nogle kæmpe Solsikkemarkers, altså virkelig kæmpe arealer! Kl. 11.50 holdt vi middagspause ved en af Motorvejs tankstationerne i 23 °C. Hvilket flot område, med tankstation, parkering og et rigtigt flot "Picnic område" med overdækning over bordene eller pergolaer over dem. Efter lidt at spise fortsatte vi mod Nantes kl. 12.15. Lidt før vi nåede Nantes, kørte vi ind i betalingsanlægget og skulle betale 44,10 € for de ca. 350 km motorvej. Vi fortsatte nu ad Périphérique Ovest, uden om Nantes, og kørte over en stor høj bro over floden Loire. Vi kunne se, at vandet lige under os, var helt Gulbrunt. Vi fortsatte mod Bretagne på den gratis motorvej til Vannes, og efter vi havde passeret byen tog vi afkørslen mod Carnac, hvor vi først drejede ind til campingpladsen Les Druides, som vi havde planlagt turen til, men selv om den stod som åben, i ACSI bogen, så stod der "FERME" på døren. Vi bakkede ud igen og tog den ACSI plads som lå skråt overfor (Le Dolmen). Her tjekkede vi ind i 23 °C, kl. 15.00 efter 498 km. Efter rejsegilde øl og afslapning gik vi en tur ned til vandet (Atlantehavet). Det var nu så meget sagt, for det var lidt lavvande, så der var vel en kilometer ud til vandkanten. Tilbage ved campingvognen fik vi lidt at spise, og hyggede os resten af dagen.

Karin og Chico i Carnac

Lørdag, den 10. september 2016:

Da det er weekend, sov vi lidt længere end vi plejer, så vi snuede til kl. 08.30, hvor der var 18 °C udenfor. Vi tog os god tid til morgenmaden og fik en enkelt til kaffen, og hyggede os i det fine vejr udenfor, inden vi gik en lille tur ned til SuperU for at handle lidt inden vores tur ud for at se

Karin ved Mégalithes

Bautasten. Da vi startede vores tur kl. 11.00 var temperaturen 22 °C, og det var skyet. Vi kørte ud til "Maison des Mégalithes", som er et infocenter over de mange Bautasten, der står i området. (Over 3.000 Bautasten og dysser). Vi var ikke inde mellem Bautastene, idet der kun var adgang med Guide, og vi kunne sagtens se det storslåede i det delområde, vi stod ved. Lige ved siden af var der et træf, af gamle Peugeot, og de kørte forbi os inden vi fortsatte vores køretur mod Kerlescan, hvor de sidste sten står. Hele vejen kun afbrudt af lidt træer, var der på venstre side af vejen lange rækker af Bautasten. En strækning på godt 4 kilometer. Ret overvældende. Mon det er "Asterix & Obelix" der har stillet dem op, så de var klar til at kaste efter Romerne? ☺. Efter at have set Bautastene fortsatte vi på sightseeing i området, og kom til den lille havneby Locmariaquer øst for Carnac. Da vi havde været en lille runde i byen, satte vi kursen mod halvøen Quiberon, som strækker sig ca. 13 km mod syd, ud i Atlanterhavet, og ender i byen af samme navn. Her tog vi også en lille sightseeing, inden vi kørte tilbage mod campingpladsen. Vi slog lige et lille slag omkring SuperU, hvor vi fik tanket diesel. Tilbage ved campingvognen hyggede vi os med lidt brød og ost til en forsinket frokost. Hen ad eftermiddagen begyndte det at dryppe lidt, så vi pakkede stolene ind i campingvognen, og trak indenfor. Vi havde knap sat os indenfor inden støvregnen stoppede. Vi hyggede os resten af dagen og er klar til, at vi i morgen skal op på nordsiden af Bretagne.

Gamle Peugeots

Nogle af Mégalithstederne

Søndag, den 11. september 2016:

Vi vågnede allerede kl. 06.30, og det var helt mørkt og 12 °C udenfor. Vi fandt hen til toilettet i mørket, fik lidt morgenmad, og gjort campingvognen klar til afgang og koblet på. Mens det begyndte at lysne, trillede vi op mod bommen og kunne kl. 07.30 køre ud foran campingpladsen, så

Sjove træer

Karin kunne lægge nøglekortet i campingpladsens postkasse. Vi drejede ned mod vandet, for at tage den lidt større vej, ned til Carnac og videre mod Vannes. Lige før vi kom ud på den store vej fra Brest, kom vi til et sted, hvor der stod en del træer med fantastisk sjove udformninger af stammerne. Der var også opstillet tørrede træstammer og grene, med sjove udformninger. Det var vi nødt til at få et par billeder af. Fremme ved den store vej drejede vi mod Vannes, hvor vi drejede fra for at følge vejen mod St. Malo. Der var ikke ret meget trafik på vejene, og da der ikke var meget at se ud over landskabet, så nød vi den fantastisk flotte himmel, hvor solen var ved at stå op og prøvede at kæmpe sig gennem de tynde skyer. Vi fortsatte mod St. Malo, og ca. 25 km før byen kørte vi over en bro med en flot udsigt, men vi kunne ikke rigtig fotografere fra bilen, da gelænderet sad lidt højt. Kort før St. Malo fik vi tanket diesel, og prøvet lufttrykket i forhjulene. Bilen havde fortalt, at vi skulle tjekke, men vi havde luft nok, så computeren i bilen har nok fået solstik. På det sidste stykke kom vi forbi flere store kålmarker. Det er nok ikke til Choucroute som i Alsace. De sidste 5 kilometer frem til camping des Chevrets kørte vi på små veje, og nogle meget smalle gennem byen La Guimorais, men vi kom sikkert frem og kunne tjekke ind, kl. 11.00. Efter vi havde fået campingvognen på plads, i øvrigt med havudsigt, kunne vi få lidt frokost, og slappe af, inden vi gik en runde på campingpladsen. Vi gik også en lille tur ned til stranden som ligger lige nedenfor campingpladsen, og kunne konstatere, at nogen havde været meget tørstige, for der manglede en masse vand. ☺ Forhåbentligt bliver det fyldt op igen. ☺☺ Tilbage ved campingvognen slappede vi af i solen, som "stak" når den var fremme mellem skyerne. Temperaturen var behagelige 20 °C i skyggen, så vi nød det! Jeg fik lavet lidt ændringer til resten af vores tur, der blev lagt et ekstra stop ind i Normandiet, og kortet af på et andet. Resten af dagen slappede vi af, og vil høre i Receptionen om de kender tidevandstabellen for området, idet vi gerne vil køre ind til Cancale og se både højvandet og lavvandet.

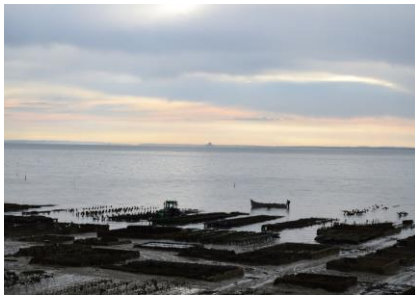
Flot morgensol

På og omkring campingpladsen des Chevrets

Mandag, den 12. september 2016:

Vi stod op kl. 07.30 i 15 °C og da vi gik ned på toilettet, så vi en flot regnbue med en rød himmel som baggrund. Da vi gik ned for at hente morgenbrød, kunne vi se byen på den anden side af bugten lå i solen, med en fantastisk flot rød himmel bag. Vi fik lækker morgenmad med flutes, 5 forskellige slags ost og croissanter, mens der kom lidt let regn. Det holdt hurtigt op, og klokken 09.15 kunne vi køre ind til Cancale i 18 °C. Nede ved havnen fandt vi en P-plads hvor vi kunne holde gratis i 20 minutter. Vi havde fundet tidevandstabellen på internettet, så vi var der inde på

Lavvande og Østersmarkerne ses

Vi var kørt over en smal landtunge og kommet ud på Ile Bernard, som var en klippe ø. Vi fulgte en sti, og gik "øen rundt", op og ned ad klippeøen. Der var en flot udsigt mod Saint Malo og havet, hvor vi kunne se at tidevandet så småt var stigende. Vi kørte det korte stykke tilbage til campingvognen og kunne kl. 11.15, nyde det udenfor campingvognen i 21 °C, hvor vi fik lidt frokost, inden vi igen ville ind til Cancale og se hvordan det så ud i højvande. Kl. 14.45 begav vi os igen af sted, og kørte en lidt anden vej ind til Cancale, hvor vi var inde i SuperU for at

Vi spiser Østers

hente lidt Yoghurt til morgenmaden i morgen. På vejen ind til Cancale kunne vi se, at de var ved at høste på nogen af kålmarkerne. Vi havde talt om, hvad det mon var og kunne se, at det var blomkål. Inde ved havnen var alle parkeringspladser optaget, men vi så der var en, som var ved at køre ud, så den tog vi. Sjovt nok nøjagtig den samme plads som da vi var der om formiddagen. ☺ Vi gik lidt rundt og syntes det var lidt underligt, at vi nu, slet ikke kunne se, hvor østersfarmene var. Vi kunne selvfølgelig ane det lidt, fordi vi vidste, hvor de var. Vi nød også udsigten over mod Mont Saint Michel som var blevet bedre end om formiddagen, og glæder os til at køre forbi i morgen på turen videre. Klokken 16.00 var vi tilbage ved campingvognen, og gik op i receptionen for at betale og aflevere bomkortet, så vi er klar til at køre, når det passer os i morgen tidlig. Vi hyggede os under markisen med et glas rose i 27°C, og senere pakkede vi markisen væk, så den var tør til resten af turen hjemad. Her har vi nemlig kun engangs overnatninger, og derfor ikke brug for markisen. Aftensmaden spiste vi dog udenfor og hyggede os, da det stadig var lunt. Senere trak vi indenfor, hvor vi læste lidt, og hyggede os til sengetid.

Østers

Højvande og østersfarmen er gemt

Østers portionsanrettes

Vi spiser Østers

Lavvande bag campingpladsen

Tirsdag, den 13. september 2016:

Efter en lun aften, med 25 °C gik vi sent i seng, men det havde været lidt varmt hele natten, så søvnen var vist ikke så dyb. Vi stod op kl. 07.15 i 19 °C, og gjorde os klar til at fortsætte vores tur mod nord. Klokken 08.00 kunne vi køre ud fra campingpladsen, med en flot rød sol lige foran os. Vi kørte af mindre veje, indtil vi kom til motortrafikvejen og her satte vi kursen mod Normandie, og kl. 08.50 kørte vi forbi skiltet med velkommen til Normandie. Kort tid efter drejede vi af, for vi ville køre ned mod Mont Saint Michel, og følge kystvejen et stykke, og kl. 09.00 kunne nyde udsigten til Mont Saint Michel. På vejen langs kysten kunne vi se, at Tour de France havde været forbi, for der var stadig spor efter navne på nogle af rytterne. Længere fremme kom vi igen ind på motortrafikvejen mod Caen, og kunne se at der trak mørke skyer op ude over havet og Mont Saint Michel, men vi kørte heldigvis fra skyerne og lidt før kl. 10 drejede vi ind på en rasteplads, hvor vi holdt 20 minutters pause, og fik lettet os og strakt ben. Vi fortsatte på motortrafikvejen,

Morgenstund har guld i mund

som indimellem var opgraderet til motorvej. Vi var kommet ind i et ret kuperet terræn, så der var flere bakker, hvor det gik op eller ned med 5,5 %. (De er vist lidt nøjeregnende i Frankrig) Temperaturen var steget til 27 °C, da vi kl. 11.20 drejede fra motorvejen ved Caen og ind på Périphérique Nord, (Ringvejen uden om Caen) og videre ud mod kysten. Vi kørte forbi flere steder, hvor de havde stakket store halmballer op, klar til afhentning. Efter hånden kom vi tæt på Normandiets kyst, og kunne køre ind i Bernieres sur Mer, hvor vi fandt campingpladsen "Le Havre de Bernieres". Der var ingen i receptionen, da vi kom kl. 11.35, men indehaveren mødte vi, og han sagde, at vi bare skulle finde en plads og så ordne det senere. Vi fik campingvognen stillet op, og fik lidt frokost i solen, men vi snakkede lidt om, hvad vi skulle finde på. Vi blev enige om at køre en tur langs Overlord ruten mod Pointe d'Hoc, så kl. 13.10 kørte vi af sted langs ruten, og så alle de steder som Poul og jeg havde haft min far med til i 2010, da han blev 80 år. Det var lidt rørende. Ude ved Point d'Hoc måtte vi ikke have hund med ud til mindstedet, så vi droppede at gå der ud. Temperaturen var nået op på 30 °C, da vi kl. 15.20 satte kurs tilbage mod campingpladsen. Vi var lige en tur inde gennem Porten-Bessin, hvor vi havde camperet sammen med Kasper i 2008. På vej ad en smal snoet vej gennem en lille landsby, med mure på begge sider, mødte vi en bus, så vi måtte bakke tilbage og finde et sted, hvor bussen kunne kravle forbi. Det gik fint så vi startede igen hen mod hjørnet, men efter 10 meter kom endnu en bus, så vi måtte igen tilbage og holde ind. Vi gjorde klar igen, men inden vi fik startet, kom der endnu en bus, og endnu en, og så en masse personbiler efterfulgt af endnu en bus. Nu var det bare af sted, og med fri bane forude kom vi frem til et sted, hvor vi kunne se, at lavvandet gjorde, at vi kunne se, der var muslingefarme, hvor der kørte en traktor ude mellem muslingerækkerne, i samme stil som Østersfarmene i Cancale. Så fandt vi også ud af hvad Moules betød: Muslinger. Vi fortsatte forbi campingpladsen, da vi ville se den by, hvor vi overnattede med min far i 2010. Vi fik tanket diesel, inden vi tog de små veje gennem byerne tilbage til campingpladsen, hvor vi kørte ind kl. 16.25 og med en temperatur på 31 °C i skyggen. Vi hyggede os med et glas Rose inden vi kl. 18.50 gik op i restauranten for at spise en Steak Haché med salat og pommes frites. Resten af aftenen hyggede vi os indtil det blev sengetid.

Udsigt til Mont Saint Michel

Undervejs

Ved Normandiets kyst

Onsdag, den 14. september 2016:

I dag skulle vi kun køre 114 km, så vi stod først op kl. 07.45, hvor temperaturen var 15 °C. Vi fik "mors morgenkomplet" og kl. 09.10 var vi klar til at køre videre. Solen skinnede fra en blå himmel, med lidt slørskyer og temperaturen var 17 °C, da vi kørte ud fra campingpladsen. Vi havde sat GPS'en til korteste vej, så vi kørte ad mindre veje, gennem ensrettede gader, i små byer. I

Pegasus Bridge

Doures la Devi'rande kørte vi over nogle slemme høje bump, som vi synes, de har alt for mange af i Normandiet. Vi fulgte GPS'en anvisninger og kørte over "Pegasusbroen". (Et af målene på D-dag) Længere fremme kom vi til en lille by, Tourgeville, hvor der var et fantastisk sødt rækkehus med stråtag lige ud til vejen. Snart var vi ude ved motortrafikvejen, den grønne vej, og det går gennem bakker og dale videre frem mod Port Normandie, ad "ikke betalingsveje", nogle mindre og mere snoede end andre. Nu måtte vi sno os ned mod Seinen med 10 %, og finde sidste opkørsel til motorvejen over Pont de Normandie, som er broen over Seinen ved Le Havre. Vi betalte 6,30 € og fik lov til at køre over broen, hvilket var en stor oplevelse. I tilgift skulle vi over endnu en spændende bro, inden vi kunne fortsætte på

nordsiden af Seinen, og med mange store olietanke og raffinerier på den ene side, og det kæmpe havneareal på den anden fortsatte vi sammen med store lastbiler i 22 °C og med sved på panden. Ikke pga. varmen, men den intense trafik, og hele tiden at skulle være på tærerne og følge GPS'en. Ja, og så skulle vi lige holde for et tog med olietankvogne. Vi kom flot ud af Le Havre og efter nogle kilometer på de større veje, skulle vi ad mindre veje ind mod den lille by, Les Loges, til campingpladsen L'Aiguille Creuse, hvor vi tjekkede ind kl. 11.45 i 21 °C. Efter at have fået campingvognen på plads, fået den obligatoriske "rejsegilde øl" og slappet lidt af, startede vi bilen og kørte ind til Étretat. En tur vi aldrig vil glemme, og som er svær at beskrive – Det skal ses! Vi kørte først en tur gennem byen og kom ned forbi "La Plage" og kunne se udsigten til klinterne på begge sider. Der var masser af biler og ingen parkeringsmulighed, så vi fortsatte mod de små gader og fandt et sted ved en større vej, hvor man måtte parkere "Payant". Så vi puttede 3 € i maskinen, og fik vist lov til at holde til næste dag. Vi var i hvert fald sikker på ikke at blive slæbt væk. Vi gik ned til byen og stranden som hedder "La Plage" og her kunne vi i 27 °C fra strandpromenaden nyde de flotte klinte på begge sider af byen. Vi havde ikke fået frokost, så vi blev lidt lækker-sultne, da vi så folk gå rundt med "Sandwiches". (½ Baguettes). Vi fik en med Tun og salat, og kunne spise den på strandpromenaden, inde vi tog den stejle skråning op på de sydlige af klinterne. Vi havde hørt, at der var 3 "porte" vi kunne se i klinterne, men kun de 2 fra byen Étretat, og dem havde vi jo fotograferet. Da vi kom op på toppen af den sydlige klint, åbnede sig et fantastisk syn, mod den 3. "port" i klinterne, som lå længere syd. Vi kunne se, at der bag toppen af klinterne lå en dejlig golfbane, som nok har en af de flotteste udsigter, men når man spiller golf så.... Da vi kom tilbage til byen og fandt bilen, havde vi besluttet os for at køre op til kirken, som lå på den nordlige del af klinterne. Det var noget af en oplevelse at køre derop. Vi har tidligere skrevet om smalle, stejle veje, og nu blev det så "slået". Pyha, vi kom derop, selv om det var med flere stop og "snoninger", og her havde vi endnu en fantastisk oplevelse, ved at kunne se ned mod byen og klinterne mod syd. Her var et mindesmærke for "Den hvide fugl", som var det første fly, som man prøvede at flyve "non stop" til America. Den forsvandt uforklarligt undervejs. Vi kom også helskindede tilbage til de lidt større veje, og satte kursen mod et Leclerc supermarked ved Fécamp, og her fik GPS'en os rigtig "ud at køre", på smalle veje, og steder hvor der ikke længere var gennemkørsel. Vi skrottede GPS signalet og fandt selv vejen efter nogle kilometer. Selv GPS'en fandt let tilbage til campingpladsen, hvor fra kl. 16.00 slappede af i 23 °C resten af eftermiddagen, inden Karin fremtryllede lidt at spise. Om aftenen slappede vi af og fik et velfortjent bad inden sengetid.

Den nordligste side

De sydlige klinte

Da vi kom op på toppen af den sydlige klint, åbnede sig et fantastisk syn, mod den 3. "port" i klinterne, som lå længere syd. Vi kunne se, at der bag toppen af klinterne lå en dejlig golfbane, som nok har en af de flotteste udsigter, men når man spiller golf så.... Da vi kom tilbage til byen og fandt bilen, havde vi besluttet os for at køre op til kirken, som lå på den nordlige del af klinterne. Det var noget af en oplevelse at køre derop. Vi har tidligere skrevet om smalle, stejle veje, og nu blev det så "slået". Pyha, vi kom derop, selv om det var med flere stop og "snoninger", og her havde vi endnu en fantastisk oplevelse, ved at kunne se ned mod byen og klinterne mod syd. Her var et mindesmærke for "Den hvide fugl", som var det første fly, som man prøvede at flyve "non stop" til America. Den forsvandt uforklarligt undervejs. Vi kom også helskindede tilbage til de lidt større veje, og satte kursen mod et Leclerc supermarked ved Fécamp, og her fik GPS'en os rigtig "ud at køre", på smalle veje, og steder hvor der ikke længere var gennemkørsel. Vi skrottede GPS signalet og fandt selv vejen efter nogle kilometer. Selv GPS'en fandt let tilbage til campingpladsen, hvor fra kl. 16.00 slappede af i 23 °C resten af eftermiddagen, inden Karin fremtryllede lidt at spise. Om aftenen slappede vi af og fik et velfortjent bad inden sengetid.

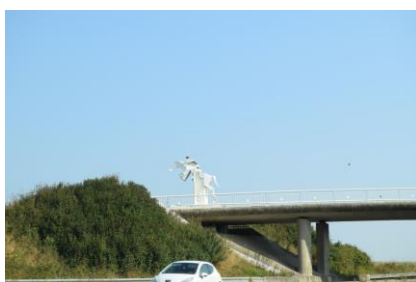
Étretat

Ved Étretat

Torsdag, den 15. september 2016:

Udsmykning på en motorvejsbro

Ja, så var det tid at forlade Frankrig, og vi stod op kl. 07.30. Det havde regnet om natten, men var holdt op, bortset fra nogle enkelte dråber. Da vi kørte kl. 08.10 var der stadig lidt smådråber i luften og temperaturen var 16 °C. Vi kørte ad små veje frem til motorvejen mod Calais, og trak en billet i betalingsanlægget. Solen tittede frem mellem skyerne ind imellem, og der kom også enkelte regnstænk. Vi fik tanket bilen og kunne strække benene kl. 10.55 hvor temperaturen stadig var under 20 °C. Vi nærmede os efterhånden Calais, og der var rigtig mange engelske biler som overhalede os, nok på vej hjem.

Solen var kommet frem, da vi kl. 11.20 kørte ind i Calais området, og det havde fået temperaturen op på 21 °C. Kort før Calais skulle vi betale før kørslen på motorvejen, og det gik let og smertefrit. Bare billetten ind og betalingskortet bagefter i samme slids, og så kunne vi fortsætte ad motorvejen. Lige før Calais havde vi nogle rigtig flotte vue ud over landskabet med havet i baggrunden. Lige da vi kørte ind i Calais var der store områder med pigtråd og store hegn omkring og der rundere en del politi uden om området. Vi blev enige om, at det vist var en flygtningelejr, for dem der prøvede at "snyde sig" med lastbiler / tog til England. Vi fortsatte ad motorvejen, og kunne i baggrunden se kranerne fra de mange havneanlæg i Calais, og efterhånden var vi fremme ved Dunkerque, og kort efter så vi skilte med, at vi var i det Franske Flandern område. Klokken 13.05 kørte vi ind i Belgien og Belgisk Flandern. Temperaturen var nu oppe på 25 °C og der var en del varmedis. Vi fortsatte ad motorvejen og fremme ved Gent, drejede vi af for at komme ad en mindre vej til Zele, og campingpladsen Groenpark, hvor vi tjekkede ind kl. 14.45. Efter at have stillet campingvognen nød vi en kold øl i 17 °C foran campingvognen. Senere gik vi en lille tur i nærområdet, og fandt en butik, hvor vi fik købt lidt fornødenheder, bl.a. en Pizza som vi nød til aftensmad, sammen med et glas rødvin. Bagefter hyggede vi os til sengetid.

Så er vi i Vlaanderen, Belgien

Fredag, den 16. september 2016:

Det havde vist regnet det meste af natten, men da vi stod op kl. 07.00 var det tørvejr og 14 °C. Efter morgencomplet var vi klar til at køre videre kl. 08.15. Vi kørte ind gennem Zele, men måske skulle vi ikke have fulgt GPS'en, for det var smalle bygader, vi kom igennem, men efterhånden nåede vi ud til motorvejen, som var af de typisk Belgiske, med beton midteradskillelse og med store lysmaster, så var det selvfølgelig lettere at se hullerne i vejen, når det var mørkt. Hvilket

Så er vi i Holland

spild af strøm! Vi kørte mod Antwerpen og kunne se det vrimlede med lastbiler den modsatte vej. Der var selvfølgelig også en del, der kørte vores vej. Da vi kom til Antwerpen, var der advarsel om kø, men vi trak helt over i venstre vejbane og slap for køen, idet de 2 inderste var til Antwerpen centrum. Til gengæld måtte vi senere køre ad almindelige veje igennem noget af havneområdet, inden vi igen kom på motorvej. Det var lidt kringlet, men med lidt held lykkedes det også, denne gang med GPS'en hjælp. Vi fik tanket diesel på vej mod Breda, kl. 09.40, og kl. 09.50 kørte vi på A1 over grænsen og ind i Holland. Vi

var kun lige kommet ind i Holland, før vi kunne se de første store drivhuse på arealerne langs vejen. Lidt før Arnhem kørte vi over Rhinen på en flot stor bro og kom ind i Gelderland. Vi kom forbi Deventer, hvor der var en flot udsigt til byen og kørte forbi Hengelo kl. 12.50, hvor temperaturen var steget til 20 °C, med lidt sol ind imellem. Snart krydsede vi grænsen til Tyskland. Sjovt nok kørte vi på A1 ud af Holland, nøjagtig som da vi kørte ud af Belgien, hed motorvejen også A1, og da vi vidste, vi skulle på A1 i Tyskland for at komme til Bremen, så syntes vi det var "spøjst", at vi kørte på A1 i alle de tre lande, vi kørte i, i dag! Lige efter vi kom ind i Tyskland, kørte vi ad en af de berygtede betonveje, hvor det lyder som at køre med et gammelt bumletog fra min barndom. ☺ Vi fulgte A1, indtil vi var et stykke udenfor Bremen, og tog afkørslen mod Stuhr, og så var der kun et par kilometer til campingpladsen Märchencamping, hvor vi tjekkede ind kl. 15.50. Vi kunne selv vælge, hvor vi ville holde, og "campingfatter" sagde, at vi fik 2 pladser for samme pris, så vi bredte os bare. Efter rejsegildeøllen kiggede vi rundt på pladsen,

Märchencamping

Stemmingsbilleder fra Märchen Camping

hvor der både gik æsler og kaniner rundt og i et stort bur, var der mange undulater, høns, pape-

gøjer og kaniner. Vi blev enige om, at vi til aftensmad skulle have schnitzel i campingpladsens "Räuberhaus". Ellers slappede vi af og forberedte os til turen til Danmark i morgen.

Lørdag, den 17. september 2016:

Endnu en dag, ramte vi næsten kl. 07.00, så den var kun 2 minutter over, da vi stod op og fik klaret vores morgenritual. I 14 °C kunne vi kl.08.15 køre ud gennem bommen ved campingpladsen og betale for vores ophold. Inden vi betalte, tog Karin et billede af skulpturen, "Die Bremer Stadtmusikanten" som stod lige ved indgangen til campingpladsen. Campingfatter havde set vi

Ved Elbtunnelen

tog billedet, så efter vi havde betalt, fortalte han os den rigtige historie. "Die Bremer Stadtmusikanten" kom aldrig ind til Bremen, for historien ender faktisk med, at de aldrig kom helt ind til byen, men kun til et Räuberhaus, og der er de endnu – Den lille "restaurant" på campingpladsen hedder "Räuberhaus" og de er her endnu, sagde campingfatter. Således belært om et tysk sagn fandt vi hurtigt frem til motorvejen og satte kursen ad A1 mod Hamburg. Kort før vi kom til Bremen blev det diset, og det begyndte at regne. Det var vi faktisk glade for, for så kunne vi få opblødt noget af skidtet på bilen og campingvognen. Det

regnede stort set resten af tiden, vi kørte på A1, og da vi drejede af for at køre mod Hamburg stoppede regnen, og da vi var kørt gennem Elbtunnelen så begyndte sole at titte lidt frem mellem skyerne. Efter at have klaret de vel 25 km vejarbejde før, igennem og efter Hamburg, blev det tid til en "tissepause" i 18 °C ved Holm Moor kl. 10.30. Vi fortsatte nu mod Flensburg og kom gennem 3 vejarbejder mere på vel næsten 30 km til sammen.

Fremme ved Flensburg sagde GPS'en, at der var kø / forsinkelse på 13 min ved Motorvejsovergangen, så 200 m efter køns start, kørte vi ad afkørslen mod Harrislee, og tog Ochsenweg mod Padborg. Her viste det sig at være forsinkelse på 15 min. Endnu en gang drejede vi fra i starten af køen og igennem Harrislee og mod Kruså grænseovergang, hvor vejarbejdet og grænsekontrollen vel gav en forsinkelse på 3 – 4 minutter. Hvor er det dog spil med den grænsekontrol, vi sætter bare farten ned til 10 km/t for at køre over bumpet, og så kan vi bare køre.

Kruså grænseovergang

Jeg tror ikke grænsekontrollen har nogen værdi – Det er ren symbolik! Nå, 5 min efter kunne vi køre ind på Kollund camping, hvor vi bare skulle finde os en plads. Som sagt, så gjort og kl. 13.00 kunne vi stille campingvognen op og nyde et velfortjent glas øl, og lidt frokost. Nu skulle den bare stå på afslapning resten af dagen, så vi er klar til at tage fat, når vi kommer hjem. Der er masser af vask og rengøring på programmet, så dejligt, at vi lige får "benene til jorden" inden vi er hjemme.

Søndag, den 18. september 2016:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 08.00 og fik morgenmad og et bad, inden vi var klar til de sidste 50 km på vores fantastiske rejse, ja vi kan vel sige, at det var Petrat's on Tour de France. Efter en lille time parkerede vi campingvognen på vejen foran H. C. Ørsteds vej 17 i 16 °C og skyfri himmel, så vi kunne få tørt bil og campingvogn. Chico var lidt utryk, ved at være hjemme og ville gerne ud i campingvognen og af sted igen, men det fortog sig i løbet af eftermiddagen. Karin gik i gang med at vaske tøj, mens jeg fik bilen i vaskehallen og senere vasket campingvognen ude på vejen. Nu kunne bilen køres i garage, og campingvognen ind på plads.

Campingvognen vaskes

Data fra Petrat's on Tour de France:

- Kørt 6.498 km.
- Heraf 1.119 km. på dagture
- Vi har været væk i 4 uger
- Vi har taget 1.642 billeder og 13 videofilm

Citat af H. C. Andersen: "At rejse er at leve"

2016 PetratsOnTour@gmail.com

<http://Petrat.dk>

